

МИКИ МАУСЪ АЛПИНИСТЪ

ПОЩА

Нашите читатели сж забелязали, че от миналия брой под клишето на „Пътека“ е означено само името на главния ни редактор г. г. Мария Никова и Асенъ Захариевъ си остават постоянни сътрудници на „Пътека“.

Решение на задачите от брой 1:

1. Ако вилата се построи на Северния полюс.
2. Могат да се срещнат не два души, а хиляди хора с еднакво число косми на главата. Ето защо: човекът има най-много сто—сто и петдесет хиляди косми на главата. А хората сж милиони. Значи числата от едно до сто и петдесет се повтарят много пъти.
3. Хазайката се е излъгала, тъй като лицето на кръга сж окръжност двадесет см. е много по-голямо, отколкото сбора от лицата на два кръга сж по 10 см. обиколки.
4. Позналъ е че монетата е фалшива, понеже не се е знаело, че Христосъ ще се роди следъ петдесет години.
5. Чужденецът казалъ: „Вие ще ме обесите, господа!“ Ако го обесят, ще излъже, че е казалъ истината. А по закона, заради истина не бесят, а разстрелват. А ако го разстрелят, ще излъже, че е казалъ лъжа. За лъжа обесват. Значи не могат нито да го обесят, нито да го разстрелят.

Осжденият дошълъ до сандъчето, грабналъ едното листче и го глътналъ. За да разбере кое е извадилъ, тж разгънали останалото и, понеже на него пишело „смертъ“, заключили, че той е извадилъ сж надписъ „животъ“ и го освободили.

Решили правилно някои от задачите в брой 1:

Морският вълкъ (Ив. Атанасовъ) Харманли; Владиславъ Йорд. Милевъ, София; Любенъ Маноловъ, Ескимосъ; Паню Панайотовъ, Варна; Емилъ Ив. Даскаловъ, Разградъ; Христо Д. Шишевъ (Червената карабина), София; Ангелъ Р. Махалски, София; Калю Хр. Стояновъ, Ловеч; Евгений Паскалевъ, Сливен; Кругеръ Стояновъ, София; Ив. Стамениновъ, София; Александъръ Радославовъ, Фердинандъ. Димитъръ Г. Борубеевъ, Сливен; Атанасъ Д. Пастармаджиевъ, Сливен; Емилъ Николовъ, Видинъ; Ив. Г. Ганчевъ, с. Бояна; Илия Стойковъ, Бургас; Ле-х-ни, София; Иосифъ Барухъ, София; Димитъръ Ив. Педжаковъ, Разлог; Ишко Васинъ, София; Христо Н. Рибаревъ, Гор.-Орховица; Атанасъ Г. Недѣлчевъ, Пловдив; Фредъ Табахъ, Пловдив; Африкански Лъвъ, София; В. К. Христовъ, Плевен; Иванъ Пет. Ивановъ, Пловдив; Орлово крило, Пловдив; Димитъръ Р. Веновъ, София; Н. Самсоновъ, София; Иванъ Милевъ, Йорданъ Владовъ, София; Иванъ Кумчевъ (Абисински лъв), Пловдив; Михаилъ Константиновъ, София; Димитъръ П. Чобановъ, София; М. Розанска, София; Марияка Д. Лакова, Пещера; Илия Лепавицки, София; Виолета Иванова Василева, с. Островъ; Константинъ Н. Поповъ, София;

Решили правилно всички задачи в брой 1:

Христо С. Динковъ, Плевен; Леонардъ фонъ Новакъ, Фердинандъ. М. Владиславовъ, Провадия.

По жребий премията „Човекът с бомбето“ получава М. Владиславовъ, Провадия.

Богатството не трѣбва

Известният писател, авторъ на хумористичната повест „Трима въ една лодка“ Джеромъ К. Джеромъ прочелъ на момчетата въ едно английско училище лекция на тема: „Какъ трѣбва да се използва живота“.

Той съветвалъ момчетата да не посвещаватъ бъдещия си животъ на печелене богатство. Той казалъ: „Ето всичко, което действително заслужава да се има: книги, музика, театъръ, спортъ, празникъ, прекаранъ сж раница на грѣбъ, дружба, любовъ. А това може да се получи сж много малко пари.“

Купонъ № 22

Настоящия купонъ заедно сж купоните № ра 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 и 30 ви дава право да участвате въ раздаването на 40 подаръци отъ специалния магазинъ за пощенски марки на Д. Гошевъ, ул. „Сердика“ 1 — София.

Срещу сумата 16 лв. (въ провинцията срещу неуплатени пощенски марки), изпратени на Д. Гошевъ, ул. „Сердика“ 1 — София, ще получите 100 разни марки отъ Германия.

МАЛКА ЕНЦИКЛОПЕДИЯ

Кръвта микава презъ сърцето на човекъ сж скоростъ почти 14 километра въ часъ.

Зулускитъ кафри се отличаватъ сж издржливостъ при бѣгане. Нѣкои отъ тѣхъ сж изминавали 80 км. за шестъ часа. Мнозина леко пробѣгватъ 15 км. въ часъ.

Дъното на много сибирски рѣки е покрито сж вѣченъ слой ледъ, който никога не се разтапя и образува подводни рифове. Рѣката Лена на голямо разстояние тече въ корито образувано отъ половинъ метъръ дебелъ ледъ.

Първиятъ пистолетъ билъ направенъ въ градъ Пистолъ — отъ тамъ и името му.

Първото мастило, сж което можело добре да се пише, било изнамѣрено въ 1834 год. Изнамѣрилъ го е английскиятъ лѣкаръ Пери.

Хартията е била известна въ Китай 120 години преди Рондъ Христовъ и чакъ следъ хиляда и петстотинъ години (приблизително въ 1400 год.) започнала да се употребява и въ Европа.

Въ Индия има около три милиона индуци християни.

Болшинството куци хора, а именно 58 процента куцатъ сж лѣвия кракъ.

Златнитъ рибки сж донесени у насъ отъ Китай преди 200 години.

Отъ живитъ сжщества — папалитъ могатъ най-дълго да издржатъ безъ вода. Въ това отношение тж надминаватъ даже камилитъ.

Първото общество за покровителстване на животнитъ е основано въ Англия.

Камилата не може да плува. Когато минава презъ рѣка, щомъ почувствува, че нѣма дъно подъ краката ѝ, тя лѣга на страна и не прави никакви усилия да се спасява.

Хамерфестъ е най-северниятъ търговски градъ на свѣта. Най-южниятъ търговски градъ е Арена въ Чили.

Дивата патица лети сж скоростъ 150 км. въ часъ. Ластовичката, обаче, я оставя далечъ задъ себе си. Тя може да лети десетъ пѣти по-бързо отъ пѣтнишки влакъ.

Както е известно, земята се върти около осьъ си и повърхността ѝ при това сж движи сж скоростъ около 30 километра въ секунда. Сж други думи, човекъ докато снесе шапката си при среща сж познатъ, изминава почти 200 километра въ мировото пространство.

Цвѣтето на Гренада и Хвърчащиятъ лъвъ

Имаше едно време една царска дъщеря на име Цвѣтето на Гренада; тя бѣше толкова умна, че всички искаха съвети отъ нея. Тя знаеше какви лѣкарства трѣбва да се даватъ на болнитъ, какви видове растения и тревы могатъ да се ядатъ и какво трѣбва да се засѣе въ известна областъ за да има добра реколта.

Тя разбираше езика на животнитъ и можеше да предсказва кога ще вали дъждъ или кога той ще престане. Само едно нѣщо не знаеше тя: какъ да се постѣпи за да се освободятъ хората отъ Хвърчащия лъвъ.

Хвърчащиятъ лъвъ бѣше страшно животно; той разкъсваше всичко което срѣщаше, казваха, че той си построи палатъ отъ коститъ на хората, които е излял. Мисълта за Хвърчащиятъ лъвъ наскърбяваше много Цвѣтето на Гренада.

Сжщо като буя надвесна надъ насъ, — каза единъ день тя на баща си. — Когато женитъ отиватъ да се миятъ на чешмата и когато децата излъзатъ да играятъ, никой не знае колко отъ тѣхъ ще се завърнатъ по домоветъ си.

— Ехъ, не мисли за това! Въ всѣки случай, нѣма жена да ни отърве отъ него, — отговори стариятъ кралъ.

Той говорѣше любезно, но не върваше много въ способността на дъщеря си и мислѣше, че поданицитъ му я бѣха направили суетна (самохвална). Не бѣше така, обаче. Цвѣтето на Гренада бѣше много умна за да бжде суетна; тя имаше само едно желание: да бжде добра и да помага на другитъ доколкото това ѝ е възможно.

На другия день тя отиде въ гората да бере корени и видѣ тамъ една жена, доста висока, седнала до едно памучно дърво. Тя бѣше хубава; коситъ ѝ бѣха медно-златни, роклята ѝ бѣше бѣла и много хубава.

— Коя сте вие? Никога не съмъ ви виждала, — каза Цвѣтето на Гренада.

— Азъ винаги съмъ тукъ, при все че никога не си ме виждала. Азъ пошепнахъ на ухото ти всичко което знаешъ. Какъ мислишъ че си научила всичко което знаешъ за растенията и животнитъ?

— Азъ сѣдахъ подъ дърветата и мислѣхъ за тия растения и животни, — отговори Цвѣтето на Гренада следъ известно мълчание.

— Азъ бѣхъ до тебе и азъ те учехъ. Казвамъ се Саса и живѣя въ това памучно дърво. Искашъ ли да разгледашъ убѣжището ми?

Цвѣтето на Гренада прие предложението и Саса я въведе чрезъ една врата въ памучното дърво, кждето тя видѣ една много хубава малка кжщичка. Килимътъ бѣше отъ зеленъ мѣхъ, стениитъ бѣха покрити сж цвѣта, цѣлото жилище бѣше освѣтено отъ свѣтулки.

— Е добре, — каза Саса, — като я помоли да седне, ето ни вече стари приятелки; защото, ако и да не бѣхме се виждали, азъ ти казахъ почти всичкитъ си тайни. Желашъ ли да узнаешъ още нѣщо?

— Какъ да се отървемъ отъ Хвърчащия Лъвъ? Можете ли да ми кажете? — отговори Цвѣтето на Гренада безъ колебание.

— Сега помисли малко. — Това ще бжде мжно, — каза тя. Да, това е най-мжното нѣщо, което би могла да пожелаешъ. Но ще сполучишъ, ако останешъ три месеца при мене.

— Цѣли три месеца?

— Ще ти трѣбва единъ месецъ за да си изтъчешъ една рокля, която ще те прави невидима; защото ако я нѣмашъ, нищо не ще постигнешъ.

— Не, разбира се. Ако Лъвътъ ме види, всичко ще бжде напраздно.

— После, ще трѣбва да научишъ езика на гаргитъ и на жабитъ. Това ще ти отнеме два месеца, защото тия езици сж по-сложни отъ езицитъ на другитъ животни.

— Разбирамъ, — каза замислено принцесата. — Мога ли да се върна въ кжщи за да се обада на родителитъ си?

Саса поклати глава.

— Всичко трѣбва да се държи въ тайна, иначе лъвътъ ще чуетъ и ще знае какво правимъ.

— Бога ми, — каза Цвѣтето на Гренада следъ дълго мълчание, — съгласна съмъ, защото ще бжде за добро.

Царьтъ и царицата едва що не полудѣха отъ скръбъ, като видѣха, че принцесата не се завърна. Тѣ изпратиха ловци да я търсятъ по разни посоки, но напраздно ловциитъ търсиха; тѣ не можяха да я намѣрятъ и всички помислиха, че Хвърчащиятъ лъвъ ѝ е разкъсалъ.

Презъ това време Цвѣтето на Гренада бѣше при Саса и си тъчеше роклята, която трѣбваше да я направи невидима. Когато я свърши, тя започна да учи езика на гаргитъ и на жабитъ.

И такава Саса ѝ каза, че тритъ месеца се бѣха изминали и, че добре ще бжде да отиде въ гората да чуе какво си приказватъ гаргитъ за Хвърчащиятъ Лъвъ.

Цвѣтето на Гренада отиде при гарванитъ, но тѣ не можеха да я видятъ, защото бѣше си сложила невидимата рокля.

(Следва въ идущия брой)

За българскитъ пощенски марки

(Продължение отъ бр. 2)

Презъ октомврий 1903 г., вследствие намаление таксата отъ 15 ст. на 10 ст., маркиитъ отъ 10 ст. липсваха. За да се удовлетвори нуждата отъ тая стойностъ прибѣгна се къмъ препечатването на тогавашната марка отъ 15 ст., като по срѣдата на долната ѝ частъ, върху думата „стотинки“ бѣ отпечатана сж черно мастило цифрата „10“.

Има 3—4 вида цифри „10“, които се различаватъ слабо единъ отъ другъ и които се дължатъ повече на деформирването на самата цифра „10“ сплескала се вследствие мекия материалъ отъ който е била изработена и дълготъ и упоирѣбление.

Срещатъ се следнитъ особености: цифрата „10“ измѣстена въ лѣво или въ дѣсно; отпечатана много виссо или много ниско като пада върху две марки; много измѣстена цифра като „1“ се намира на дѣсниятъ край, а „0“ на лѣвия. Сжществуватъ тоже двойни и обрѣнати препечатки. Има и двойка отъ които единия жкъ е безъ препечатка. Срещатъ се препечатки само сж цифрата „0“, като единицата липсва напълно.

Има и една препечатка върху 10 стотинкова марка вмѣсто 15 стотинкова; тоя видъ е доста рѣдкъ, понеже сжществуватъ може би само 200 броя (2 листа).

Презъ м-цъ августъ 1927 г., по случай 20 годишнината отъ възшествието на князь Фердинандъ на българския престолъ бѣха издадени 3 юбилейни марки: 5, 10 и 15 стотинки. Маркиитъ сж илюстрирани сж два лика на княза: единиятъ отъ 1887 г. при възкачането му на трона — въ гвардейска униформъ,

а, а другия отъ 1907 г. — въ морска униформъ. Портретитъ сж поставени въ рамки отъ българска орнаментика. Маркиитъ иматъ продълговата форма.

Печатани сж въ Будапеща върху гладка бѣла или малка грапава хартия. Въ всѣки листъ има по 224 марки — 16 реда по 14 марки на редъ.

Маркиитъ иматъ единъ слабъ цвѣтенъ фондъ, върху който е отпечатана картината.

Назжбени сж 11½ и сж били въ обрѣщение до изчерпване — първитъ месеци на 1908 година. Маркиитъ отъ 5 и 10 ст. сж издадени въ по 500,000 броя, а тия отъ 25 ст. въ 200,000 броя.

И тия марки като Шипченскитъ иматъ клишета отъ по два различни типа, разхвърляни безразборно въ листа, и които се различаватъ единъ отъ другъ по нѣкои малки особености главно въ думата „стотинки“.

Имаме следнитъ стойности: 5 ст. зелена. 10 ст. кафяво-червеникава. 25 ст. синя.

Цвѣтоветъ отиватъ отъ свѣтли до тъмни.

И тритъ стойности се срещатъ неназжбени; двойки неназжбени хоризонтално или вертикално; неназжбени само отъ едната страна: хоризонтално или вертикално. (Следва)

Абонирайте се за най-хубавия и най-евтиния юношески вестникъ

„П Ж ТЕКА“